

СПРАВА «АТЕНТЬЄВ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF ATENTYEV AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 38264/20 та 11 інших заяв)

Стислий виклад рішення від 29 вересня 2022 року

Заявники тримались під вартою у різних установах Державної кримінально-виконавчої служби України. Деякі із заявників продовжують утримуватися під вартою.

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на неналежні умови тримання їх під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цим. У заявах № 38264/20 та № 38269/20 заявники подали скарги за пунктом 1 статті 6 Конвенції на надмірну тривалість кримінальних проваджень.

Розглянувши скарги заявників за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявників під вартою були неналежними і у них не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з їх скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Вирішує об'єднати заяви;

2. Оголошує прийнятними скарги на неналежні умови тримання під вартою у періоди, зазначені в таблиці у додатку, відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку зі скаргою на неналежні умови тримання під вартою та іншими скаргами за усталеною практикою Суду, як зазначено в таблиці у додатку, а решту скарг у заяві № 20911/21 – неприйнятними;

3. Постановляє, що ці скарги свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою у періоди, зазначені в таблиці у додатку, та відсутністю у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту;

4. Постановляє, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, висунутими за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);

5. Постановляє, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».